

ÁSIT A TAXI

Várva-vártuk, szégyeltük magunkat, hogy vidéki kis városok megelőztek bennünket, irigyeltük Bécsset miatta, míg végre sok huza-vona után június elsejére, ha mennyiség tekintetében miniatűr kivitelben is, megkaptuk az autotaxit. A nagy készülődésben és várakozásban mindenre gondoltunk, csak a viteldíjat vettük könnyelműen. Pedig, hogy mennyire ez volt a legfontosabb kérdés, bizonyítja az, hogy éppen ez lesz a pesti autótaxi pusztulásának oka. Az első napok fényes eredménnyel zárultak, de a következők már bizonyították, hogy ez a hirtelen forgalom csak az új dolog ingerének tudható be. Ma már a legforgalmasabb helyeken, mint például a Ferenciek-terén, vagy a Népszínház körüli oldalon, tehát ott, hol koronákra nem tekintő emberek csinálják a kocsiforgalmat, órákig fuvar nélkül ásítognak az autótaxik soffőrjei. Hiába, szegények vagyunk, nem bírjuk a méregdrága taksát. Bebizonyul, hogy sok a ma forgalomban lévő nevelésesen kevés huszonnégy darab is és igaza volt a társaságnak, midőn pönáléja fejében egy villanyos kocsit se állított ki. Hisz ennek pláne olyan horribilis volt a viteldja, hogy csak Rothschildok vehették volna igénybe. Mi pedig, sietős utu, kevés pénzü pesti polgárok csak örülhetünk az autótaxi csődjének, mert erős a hitünk, hogy az indokolt részvétlenség a viteldij leszállítását fogja eredményezni és ha mindjárt nem is száll le a bécsi alapárra, de meg fogja azt közelíteni.

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy 385.87
	Cím <i>Ásít a taxi.</i>		Hely
			Idő "1913"
	Forrás: <i>a Nap.</i>		Személy
	Bp. (Hely)	1913 11/27. (Idő)	Ujvatár 385.87, 1913
			(Köt. v. fiz)